

Passie.

We lezen het zo vaak: “Zoek je Passie!” Dat is leuk, maar hoe doe je dat? We krijgen cliënten die hun baan willen inruilen voor het werken met mensen, en het liefst morgen al. We leven echter in een werkelijkheid waarin brood op de plank een bittere noodzaak is.

In 1968 kreeg ik een aanstelling als reprofotograaf, en ik wilde de beste in dat vak worden. Een jaar later werkte ik in de doka (donkere kamer) van een reclamebureau, om de werktekenaars (nu DTP-ers) van printwerk te voorzien. Ik zag ervan af om de beste doka man te worden, en werd een half jaar later werkteenaar. Ik zag ervan af om de beste werkteenaar te worden omdat ik ontwerper wilde zijn.

Een jaar later werd ik ontwerper, en weer een jaar later lay-outman/tekstschrijver, terwijl ik vijf avonden per week de Rietveld Academie volgde. Vijf jaar later, en drie prachtige zonen rijker, werd ik art director. Ik wilde de beste art director worden... het leek warempel wel of ik mijn passie had gevonden!

Mijn drang naar onafhankelijkheid en oorspronkelijkheid zorgde ervoor dat ik veel, heel veel werkgevers heb gekend. Uiteindelijk werd ik creative director in het Zuiden van dit land. Dat was slechts een springplank naar een eigen bureau, en, je raadt het al; ik wilde het beste bureau worden. Er waren steeds betere en meer getalenteerde mensen dan ik, toch heb ik mijn vreugde (passie) in het werk op zich nooit verloren. En niet alleen dankzij de fabelachtige bedragen die ik verdiende...

Het motorongeluk in 1992 bracht de grote ommekeer in mijn leven; de glamour van het vak verloor haar glans. Ik besloot, op instigatie van de dames en heren hierboven, de beste Healer te worden, terwijl ik steeds minder in de reclame ging werken. Op het laats werkte ik nog slechts één dag per week in de reguliere dienstverlening. Ook die dag werd van me afgenomen, en daar dankte ik de ‘Hemel’ voor, want ik had intussen weer goed belegd brood op de plank. Ik besloot dat Aurareading mijn passie werd, en ik doe het nog steeds met veel vreugde en vrede.

Geliefden, ik heb geleerd dat je de passie niet kunt zoeken, het vindt jou! Kahlil Gibran zei het ooit zo: “Arbeid is zichtbaar gemaakte liefde.” Als je merkt dat je met veel vreugde en vrede je werk doet, heeft de passie zich in je hart genesteld!

ArjunA ©

